

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 2*

Akademska god. 2006/07.

Studentica: Ivana Brstilo

« PERSPEKTIVE ISTRAŽIVANJA S PRIMJENOM MJEŠOVITE
METODOLOGIJE«
(metodološki esej)

*recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
Zorana Šuljug, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)*

*Esej je recenziran 20.09.2007. i postavljen na službenoj web stranici
Odsjeka za sociologiju Filozofskoga fakulteta u Splitu
(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)*

Istraživanje nije linearan proces (kako Agar navodi) jer posjeduje dinamičnu dimenziju koja uključuje brojne korake, niz akcija i aktera zbog kojih je sam rezultat istraživanja plod stotine odluka i etapa. Stoga, istraživački proces je društveni proces, a ujedno i dinamičan odnos.

Uvidjevši svu zahtjevnost koju istraživački poziv i djelatnost zahtijevaju, rasprave i tzv. «ratovi paradigmi» koji su bjesnili u društvenim i biheviorističkim znanostima uspješno su okončani.

Njihov rasplet se ogleda u tezama o neusklađenosti, paradigama pomirenja koje transparentno ujedanjuju posve kompatibilne «brojke i statističke podatke» s «dubinskim objašnjavanjem i opisima».

Mješovita metodologija objedinjuje kvantitativno-kvalitativni jaz. Istraživačke perspektive stoga više ne egzistiraju unutar dihotomije metodoloških orijentacija, već postaju multidisciplinarne.

Mješovitim metodološkim istraživačkim perspektivama istraživanje produbljuje svoju kompleksnost što rezultira slojevitim razrađivanjem i obrađivanjem teme koja se istražuje:

fenomena koji se proučava. Ilustriraju se empirijske etape, uočavaju kauzalne veze, portretiraju faze procesa, ali se otkrivaju i latentne veze.

Primjenom kvantitativno-kvalitativnih elemenata podiže se razina objektivnosti, smanjuje vjerojatnost pogreške, povećava nivo vjerodostojnosti i pouzdanosti istraživačkih rezultata.

Govoriti o mješovitim perspektivama nije samo naglašavanje očiglednih prednosti jer je jasno kako «miksiranje» uzima ono najrelevantnije iz obje perspektive. Bez istraživačeve agilnosti i neprikosnovene društvene kontekstualizacije sama tema, ali i metoda, ne mogu biti dovoljno relevantne i autentične, uočene, opisane, objašnjene. Zbog toga je relevantno u samim počecima planiranja istraživanja proučiti temu, sistematizirati njene karakteristike, te tako ocijeniti koje ćemo kvantitativne, a koje kvalitativne elemente « izmiješati», kombinirati, odnosno primjeniti. Svaka od njih krije širok dijapazon negativnih i pozitivnih osobina koje će se tek socio-političkom i kulturološkom kontekstualizacijom ne samo teorijski, već i empirijski artikulirati.

Perspektive mješovite metodologije uočavaju nezaobilaznu vezu empirijskoga i teorijskoga, odnosno metodološkoga i istraživačkoga. Društvo je suviše kompleksno i nije ga moguće, kao kod prirodnih znanosti, reducirati i laboratorijski analizirati. U svojoj apstraktnosti ono konkretizira sve svoje specifičnosti, stoga ako ga želimo proučiti jednodimenzionalnost nije izbor. Svaka isključivost je isključena. Perspektive istraživanja primjenom mješovitih istraživačkih modela to uočavaju. Svojim odabirom strategija i istraživačkim dizajnom uspješno i sofisticirano analiziraju i razumijevaju složenu, višestruku stvarnost svijeta u kojem egzistiramo.